

רשומות

קובץ התקנות

10 בספטמבר 1959

940

ז' באלול תשי"ט

עמוד

1942	תקנות משפחות החיילים שנספו במערכה (כללים להכרת אדם כאינו מסוגל להשתכר למחייתו ולהכרת הכנסה כדי מחיה). (תיקון), תשי"ט—1959
1942	תקנות מחלות בעלי חיים (חיסון בפני מחלות שונות) (תיקון מס' 3), תשי"ט—1959
1943	תקנות מחלות בעלי חיים (סימון צאן) (תיקון מס' 2), תשי"ט—1959
1943	צו הכניסה לישראל (פטור) (תיקון), תשי"ט—1959
1944	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (לחם) (תיקון מס' 2), תשי"ט—1959
1946	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (עוגות) (תיקון מס' 2), תשי"ט—1959
1946	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מכסימליים) (מס' 10), תשי"ט—1959
1947	צווים בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"
1947	אכרזות תקנים (תקן ישראלי 138 — דצמבר 1954 — חלקי חילוף למכוניות: פין הצייר של יד הסרן), תשי"ט—1959
1948	אכרזות תקנים (תקן ישראלי 144 — פברואר 1955 — חלקי חילוף למכוניות: פין הבוכנה), תשי"ט—1959
1948	אכרזות תקנים (תקן ישראלי 155 — מאי 1955 — בוכנות למנועי שריפה לבנוין), תשי"ט—1959
1949	אכרזות תקנים (תקן ישראלי 217 — חשון תשי"ז (אוקטובר 1956) — חלקי חילוף למכוניות: גל סרן ההנע), תשי"ט—1959
1950	אכרזות תקנים (תקן ישראלי 218 — חשון תשי"ז (אוקטובר 1956) — חלקי חילוף למכוניות: צינורות כפופים בלמים הידראוליים), תשי"ט—1959
1950	אכרזות תקנים (תקן ישראלי 224 — שבט תשי"ז — ינואר 1957) — חלקי חילוף למכוניות: סרטי בלמים לעבודה מאומצת), תשי"ט—1959
1951	אכרזות תקנים (תקן ישראלי 225 — שבט תשי"ז (ינואר 1957) — חלקי חילוף למכוניות: גומיות אטימה לבוכנות של בלמים הידראוליים), תשי"ט—1959
1952	אכרזות תקנים (תקן ישראלי 273 — סבת תשי"ח (ינואר 1958) — בלמי אוויר לכלי רכב ממונעים: צינורות גמישים ואביזרים), תשי"ט—1959
1952	אכרזות תקנים (תקן ישראלי 300 — תשרי תשי"ט (ספטמבר 1958) — לפתן שזיפים), תשי"ט—1959
1953	

מדור לשלטון מקומי

1954	צו המועצות המקומיות (ב) (תיקון מס' 13), תשי"ט—1959
1954	צו המועצות המקומיות (מועצות אוזריות) (תיקון), תשי"ט—1959
1955	חוק עזר לירושלים (אספקת מים) (תיקון מס' 2), תשי"ט—1959
1956	חוק עזר לתל-אביב-יפו (אספקת מים) (תיקון), תשי"ט—1959
1956	חוק עזר לבית-יצחק (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשי"ט—1959
1957	חוק עזר לברנר (מודעות ושלטים), תשי"ט—1959
1960	חוק עזר לדימונה (מס עסקים מקומי), תשי"ט—1959
1962	חוק עזר לזבולון (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשי"ט—1959
1963	חוק עזר לחבל-יבנה (חוזרים ובשר חזיר), תשי"ט—1959
1964	חוק עזר למרום-הגליל (מס עסקים מקומי), תשי"ט—1959
1966	חוק עזר לעזתה (אספקת מים), תשי"ט—1959
1971	חוק עזר לתל-מונר (חוזרים ובשר חזיר), תשי"ט—1959

חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"ז—1950

תקנות בדבר כללים להכרת אדם כאינו מסוגל להשתכר למחייתו ולהכרת הכנסה כדי מחיה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 1 ו-37 לחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"ז—1950, אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום תקנה 2 לתקנות משפחות החיילים שנספו במערכה (כללים להכרת אדם כאינו מסוגל להשתכר למחייתו ולהכרת הכנסה כדי מחיה), תשי"ז—1953, תבוא תקנה זו:

2. סכום הכנסה חדשית המספיק למחייתו של אדם והתלויים בו, הוא סך הכל של הכנסות שיש לו ולתלויים בו והוא אינו פחות מסך הכל של המשכורת המשתלמת לעובד מדינה שדרגת משכורתו היא 14 ושהרכב משפחתו כהרכב משפחתו של מקבל הכנסה.

החלפת תקנה 2

2. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"ח באב תשי"ח (14 באוגוסט 1958).

תחילה

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות משפחות החיילים שנספו במערכה (כללים להכרת אדם כאינו מסוגל להשתכר למחייתו ולהכרת הכנסה כדי מחיה) (תיקון), תשי"ט—1959”.

השם

דוד בן-גוריון

ג' באב תשי"ט (7 באוגוסט 1959)
(חמ 73004)

שר הבטחון

¹ ס"ח 52, תשי"ז, עמ' 182; ס"ח 108, תשי"ב, עמ' 287; ס"ח 201, תשי"ח, עמ' 172.
² ק"ת 379, תשי"ג, עמ' 1300; ק"ת 475, תשס"ו, עמ' 2.

פקודת מחלות בעלי חיים, 1945

תקנות בדבר חיסון בהמות נגד מחלות שונות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לפקודת מחלות בעלי חיים, 1945, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מתקין תקנות אלה:

1. בטור ג' של התוספת לתקנות מחלות בעלי חיים (חיסון בפני מחלות שונות), תשי"ט—1959, במקום „2550” יבוא „2500”.

תיקון התוספת

2. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ו בסיון תשי"ט (2 ביולי 1959).

תחילה

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מחלות בעלי חיים (חיסון בפני מחלות שונות) (תיקון מס' 3), תשי"ט—1959”.

השם

קדיש לוז
שר החקלאות

י"ג באב תשי"ט (17 באוגוסט 1959)
(חמ 73824)

¹ ע"ר 1045, תוס' 1 מס' 1457, עמ' 155.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ק"ת 803, תשי"ט, עמ' 638; ק"ת 902, תשי"ט, עמ' 1290; ק"ת 922, תשי"ט, עמ' 1601.

פקודת מחלות בעלי חיים, 1945

תקנות בדבר סימון צאן למטרות זיהוי למניעת התפשטות מחלות מידבקות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לפקודת מחלות בעלי חיים, 1945¹, והסעיפים 14 (א) ו-27 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 4 לתקנות מחלות בעלי חיים (סימון צאן), תשי"ח—1958³, במקום "כ"ג באייר תשי"ט (31 במאי 1959)" יבוא "ל' בכסלו תשי"ט (31 בדצמבר 1959)".
2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מחלות בעלי חיים (סימון צאן) (תיקון מס' 2), תשי"ט—1959".

קדיש לוז
שר החקלאות

כ"ז באב תשי"ט (31 באוגוסט 1959)
(חמ 738200)

¹ ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1457, עמ' 155.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ק"ת 826, תשי"ח, עמ' 1066; ק"ת 896, תשי"ט, עמ' 1204.

חוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952

צו בדבר פטור ימאים מהוראות החוק

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 (ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952¹, ולאחר התייעצות עם ועדת הפנים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו הכניסה לישראל (פטור), תשט"ז—1956², במקום פסקה (א1) תבוא פסקה זו:

„(א1) ימאי שנתמלאו בו תנאים אלה:

(א) הוא משרת כימאי בכלי שיט הרשום בישראל שנצטווה להצטרף לצוות כלי שיט הנמצא בישראל או בחוץ לארץ או לחזור למקום מגוריו אחרי ששירת בצוות כלי שיט, או שהוא אזרח מדינת חוץ שנצטווה להצטרף לצוות כלי שיט הנמצא בישראל או בחוץ לארץ או לחזור למקום מגוריו אחרי ששירת בצוות כלי שיט בתנאי שמדינתו מעניקה זכות גומלין לימאים ישראליים, או שהוא קברניט כלי שיט הרשום במדינת חוץ כאמור;

(ב) הצו לכך נרשם בפנקסו הימאי או במסמך אחר על ידי אחד מאלה—

- (1) מנהל אנף הספנות והנמלים של משרד התחבורה;
- (2) מפקח ימי כמשמעותו בתקנות הנמלים (כלי שיט להפלגה בים),

1935;

(3) רשות דיפלומטית או קונסולרית של ישראל;

(4) רשות דיפלומטית או קונסולרית של מדינת חוץ או שלטונות

מוסמכים אחרים של מדינה זאת או קברניט כלי שיט הרשום במדינת

חוץ כאמור, בתנאי שאותה מדינה מעניקה לישראל זכות גומלין כאמור.

2. תחילתו של צו זה היא ביום כ"ד באייר תשי"ט (1 ביוני 1959).

3. לצו זה ייקרא "צו הכניסה לישראל (פטור) (תיקון), תשי"ט—1959".

ישראל בריהודה

כ"ד באב תשי"ט (28 באוגוסט 1959)

שר הפנים

(חמ 76624)

¹ ס"ח 111, תשי"ב, עמ' 354.

² ק"ת 591, תשט"ז, עמ' 607; ק"ת 812, תשי"ח, עמ' 1667.

³ ע"ר 1935, תוס' 2 מס' 490, עמ' 85; ק"ת 386, תשי"ג, עמ' 1872.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957

צו בדבר לחם

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957¹, אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (לחם), תשי"ט—1959² (להלן — הצו העיקרי) —

(1) במקום ההגדרה „לחם” תבוא הגדרה זו:

„לחם” — מוצר הנאפה מגרעיני דגן או ממוצר שיוצר מגרעיני דגן, בלי כל מילוי, ואשר תסיסתו נגרמה על ידי שאור או שמרים, למעט כעך, עוגה ופיתה;

(2) אחרי ההגדרה „לחם” תיווסף הגדרה זו:

„מילוי” — חומר המוסף לבצק, אחרי לישתו, או ללחם עצמו, הן לפני אפייתו והן אחריה, לרבות ציפוי וקישוט, ולמעט —

(1) קמח;

(2) מים;

(3) ביצים או דבק עמילן, המשמשים ממשח על הלחם;

(4) כמון, פרג, שומשום או מלח, המשמשים חומר זריה על הלחם.

תיקון סעיף 11

2. בסעיף 11 לצו העיקרי, אחרי סעיף קטן (ג), ייוסף סעיף קטן זה:

„(ד) לא יאפה אופה מאפה שמרים מיוחד במשך יום אחד בכמות העולה על 10% מכלל הקמח הלבן, שהשתמש בו באותו יום במאפייתו. הוראת סעיף קטן זה אינה חלה על מאפה שמרים מיוחד במשקל של 40 או 60 גרם.”

תיקון סעיף 12

3. בסעיף 12 לצו העיקרי יימחק „או חלה מתוקה”.

תיקון סעיף 14

4. בסעיף 14 לצו העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה:

„(א) לא יאפה אופה לחם כמפורט להלן בטור א', לא ימכור לחם כאמור, לא יקנהו אדם לשם שיווק, לא יחזיקו לשם שיווק ולא ישווקו, אלא אם —

(1) הודבקה עליו לפני הכנסתו אל התנור תווית המציינת את הפרטים, כמפורט להלן בטור ב' לצד כל אחד מהם; או —

(2) מוטבעים בו בתוך קרום הלחם הפרטים כמפורט להלן בטור ב' לצד כל אחד מהם באותיות ברורות באורך של לפחות שלוש מילימטרים ובעומק של לפחות שלושה מילימטרים כל אות:

טור א'

טור ב'

לחם אחיד, לחם לבן, חלה

שם האופה או השם המסחרי של המאפיה

לחם מיוחד

שם האופה או השם המסחרי של המאפיה

והמלים „לחם מיוחד”

מאפה שמרים מיוחד למעט מאפה כאמור

שם האופה או השם המסחרי של המאפיה

והמלים „מאפה שמרים מיוחד”.

במשקל של 40 גרם ו-60 גרם

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

² ס"ח 804, תשי"ח, עמ' 040; ק"ח 880, תשי"ט, עמ' 068.

6. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (לחם) (תיקון מס' 2), תשי"ט—
השם 1959".

תוספת

ה	ד	ג	ב	א
משקל בגרם	צורה	חמרים מותרים	חמרים הכרחיים	סוג הלחם
1000		מלח בישול, שמרים חמרים העשויים לשפר את כושר האפיה או העשויים למנוע את מחלת המשיכה	קמח אחיד או קמח שיפון או שניהם יחד, מים.	לחם אחיד
500		מלח בישול, שמרים, חמרים העשויים לשפר את איכות הלחם או למנוע מחלת המשיכה	קמח אחיד או קמח שיפון בהוספת קמחים אחרים באי חוץ שלא יעלה על אחוז הקמח האחיד או קמח השיפון, או מרכיבים, העשויים להבדיל את הלחם המיוחד בטעמו באופן ניכר מלחם אחיד, מים	לחם מיוחד
1000 או 500 או 250	קלוע, שבלול או בחל-קים של שמונה לפחות		קמח לבן, מים, שמרים	חלה
1000 או 500 או 250 או 40 או 60			קמח לבן, מים, שמרים, ונוי סף לזה שמן וסוכר שני חמרים יחד, בשיעור של — (1) לא פחות מ-5%, או (2) לא פחות מ-3% אם ייזרה על המאפה פרג כמון, או שומשום — ובלבד שהאחוזים יחושבו מהתומר היבש	מאפה שמרים מיוחד
375 או 750	לא יותר ארוך בין הקי צוות מאשר 42 סנטימטרים אם משקלו הוא 750 גרם, ו-30 סנטימטרים אם משקלו הוא 375 גרם	מלח בישול, חמרים העשויים : (1) לשפר את כושר האפיה; (2) למנוע מחלת המשיכה; (3) לשפר את איכות הלחם	קמח לבן, מים, שמרים	לחם לבן
120 או 60				לחמניה
בכל חבילה 250 או 125 או 1000				צנימים

ג' באלול תשי"ט (6 בספטמבר 1959)

(חמ 74014)

פנחס ספיר

שר המסחר והתעשייה

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957

צו בדבר-עוגות

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—
1957², אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (עוגות), תשי"ח—1959³ (להלן — הצו העיקרי) —

(1) בהגדרה "עוגה", במקום "15%" יבוא "24%";

(2) בהגדרה "משקל", במקום "עוגה" יבוא "המאפה".

2. במקום סעיף 8 לצו העיקרי יבוא סעיף זה:

8. לא ייצר יצרן מאפה שמרים מיוחד, לא יעביר יצרן או סוחר לאחר בשום דרך מדרכי ההעברה את הבעלות או את ההחזקה עליו, לא יחזיקו לשם עסק, לא ירכשו סוחר כאמור, אלא אם מוצר זה יוצר בהתאם להוראות

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (לחם), תשי"ח—1959³, ובלבד —

(1) שלא תחול ההוראה בסעיף 11 (ד) לצו האמור;

(2) שהמשקל של מאפה שמרים מיוחד ייקבע לפי הוראות צו זה.

3. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (עוגות) (תיקון מס' 2), תשי"ח—1959".

החלפת
סעיף 8

השם

פ נ ח ס ס פ י ר

ג' באלול תשי"ט (6 בספטמבר 1959)

(74014 חס)

שר המסחר והתעשייה

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

² ק"ח 864, תשי"ט, עמ' 845; ק"ח 884, תשי"ט, עמ' 1041.

³ ק"ח 864, תשי"ט, עמ' 840; ק"ח 840, תשי"ט, עמ' 1044.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957

צו בדבר קביעת מחירים מכסימליים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957¹, אני מצווה לאמור:

1. המחיר המכסימלי לככר לחם אחיד במשקל של 1000 גרם הוא במכירה —

פרוטו

183

(1) לקמעונאי בשער המאפיה

195

(2) לקמעונאי בחנותו

205

(3) לצרכן

2. המחיר לפי סעיף 1 (2) כולל את שכר ההובלה לחנותו של הקמעונאי ושכר הפריקה בחנותו.

3. פרט 4 לצו מס' 366, שפורסם בעתונים "הארץ", "הבקר" ו"דבר" ביום ו' בשבט תשי"ז (8 בינואר 1957) — בטל.

4. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מכסימליים) (מס' 10), תשי"ח—1959".

מחיר מכסימלי
ללחם אחיד

סייג

ביטול

השם

פ נ ח ס ס פ י ר

ג' באלול תשי"ט (6 בספטמבר 1959)

(74111 חס)

שר המסחר והתעשייה

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

110/15/ל.י

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

(לפי דבריה-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח הקרקע המשתרע על 5615 מטר מרובע, הידוע כחלקה 187 בגוש 6168, והרשום בלשכת רישום הקרקעות של תל-אביב-יפו כסוג „מתרוכה“ לפי שטר מס' 245 מיום 28 בינואר 1940, מהווה דרך ציבורית (להלן — הדרך הקיימת); והואיל ובתכנית מפורטת הנקראת „תכנית מס' ר/ג — גבעתיים“, שהודעה בדבר ההרשאה לתת לה תוקף נתפרסמה בילקוט הפרסומים מס' 190, תשי"א, עמ' 1374, נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת המשתרע על 7 מטר מרובע;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“ לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות-ההנאה שהיו נהנים מהן לפני בחלק האמור של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות-ההנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה מתקבלת על הדעת;

לפיכך, אני מצווה בתוקף סמכותי לפי סעיף 16ג לדבריה-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1947—1922, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, כי חלק של הדרך הקיימת בשטח של 7 מטר מרובע ייהפך לסוג „מירי“ ויירשם בהתאם לכך בלשכת רישום הקרקעות של תל-אביב-יפו.

פנחס רוזן

כ"ז באב תשי"ט (31 באוגוסט 1959)

שר המשפטים

(חמ 70130)

¹ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2738; ע"ר 1030, תוס' 2, מס' 898, עמ' 381.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

115/ל.י

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

(לפי דבריה-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח הקרקע המשתרע על 21,225 מטר מרובע, הידוע כחלקות 9 ו-61 בגוש 6638 ו-46 בגוש 6639, והרשום בלשכת רישום הקרקעות של תל-אביב-יפו כסוג „מתרוכה“ לפי שטרות מס' 17,257 מיום 7 בנובמבר 1956, 1044 מיום 17 בפברואר 1934, 2039 מיום 10 בפברואר 1950 ו-128 מיום 10 בינואר 1944, מהווה דרך ציבורית (להלן — הדרך הקיימת); והואיל ובתכנית מפורטת הנקראת „תכנית תיקון מס' 1 (לשנת 1951) לתכנית מס' תגפ/277 אזור תעשיה מעבר לירקון“, שהודעה בדבר ההרשאה לתת לה תוקף נתפרסמה בילקוט הפרסומים 299, תשי"ג, עמ' 1198, נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת המשתרע על 8576 מטר מרובע;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“ לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות-ההנאה שהיו נהנים מהן לפני בחלק האמור של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות-ההנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה מתקבלת על הדעת;

לפיכך, אני מצווה בתוקף סמכותי לפי סעיף 16ג לדבריה-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1947—1922, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, כי חלק של הדרך הקיימת בשטח של 8576 מטר מרובע ייהפך לסוג „מירי“ ויירשם בהתאם לכך בלשכת רישום הקרקעות של תל-אביב-יפו.

פנחס רוזן

כ"ז באב תשי"ט (31 באוגוסט 1959)

שר המשפטים

(חמ 70130)

¹ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2738; ע"ר 1030, תוס' 2, מס' 898, עמ' 381.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953,¹ שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „ת"י 138 — דצמבר 1954 — חלקי חילוף למכוניות: פין הציר של יד הסרן" הוא תקן רשמי.

אכרזה על תקן
כתקן רשמי

2. התקן האמור הופקד —

מקומות הפקדת
התקן

- (1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים 22, תל-אביב-יפו;
- (2) במשרד מנהל חטיבת התעשייה, משרד המסחר והתעשייה, בנין פלס, ירושלים;
- (3) במשרד המפקח על התעבורה, משרד התחבורה, רחוב יהודה הימית 29, תל-אביב-יפו;
- (4) במשרד המפקח על התעבורה, משרד התחבורה, דרך העצמאות 82, חיפה;
- (5) במכון התקנים הישראלי, רחוב דיונגוף 200, תל-אביב-יפו, וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

3. תחילתה של אכרזה זו היא כתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות.

תחילה

4. לאכרזה זו ייקרא „אכרזות תקנים (תקן ישראלי 138 — דצמבר 1954 — חלקי חילוף למכוניות: פין הציר של יד הסרן), תשי"ט—1959".

השם

י"ד באב תשי"ט (18 באוגוסט 1959)
(חמ 74082)
מ. ג ל ב ר ט
הממונה על התקינה

¹ ס"ח 110, תשי"ג, עמ' 30.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953,¹ שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „ת"י 144 — פברואר 1955 — חלקי חילוף למכוניות: פין הבוכנה" הוא תקן רשמי.

אכרזה על תקן
כתקן רשמי

2. התקן האמור הופקד —

מקומות הפקדת
התקן

- (1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים 22, תל-אביב-יפו;
- (2) במשרד מנהל חטיבת התעשייה, משרד המסחר והתעשייה, בנין פלס, ירושלים;
- (3) במשרד המפקח על התעבורה, משרד התחבורה, רחוב יהודה הימית 29, תל-אביב-יפו;

¹ ס"ח 110, תשי"ג, עמ' 30.

- (4) במשרד המפקח על התעבורה, משרד התחבורה, דרך העצמאות 82, חיפה ;
 (5) במכון התקנים הישראלי, רחוב דיונגוף 200, תל-אביב-יפו,
 וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

3. תחילתה של אכרזה זו היא כתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות. תחילה
 4. לאכרזה זו ייקרא „אכרזות תקנים (תקן ישראלי 144 — פברואר 1955 — חלקי חילוף למכוניות : פין הבוכנה), תשי"ט—1959".

מ. ג ל ב ר ט
 הממונה על התקינה

י"ד באב תשי"ט (18 באוגוסט 1959)
 (המ 74082)

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953,¹ שהועברה אלי, אני מכריז לאמור :

אכרזה על תקן
 כתקן רשמי

1. התקן הישראלי „ת"י 155 — מאי 1955 — בוכנות למנועי שריפה לבנוזין" הוא תקן רשמי.

מקומות הפקדת
 התקן

2. התקן האמור הופקד —

- (1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים 22, תל-אביב-יפו ;
 (2) במשרד מנהל חטיבת התעשייה, משרד המסחר והתעשייה, בנין פלס, ירושלים ;
 (3) במשרד המפקח על התעבורה, משרד התחבורה, רחוב יהודה הימית 29, תל-אביב-יפו ;
 (4) במשרד המפקח על התעבורה, משרד התחבורה, דרך העצמאות 82, חיפה ;
 (5) במכון התקנים הישראלי, רחוב דיונגוף 200, תל-אביב-יפו,
 וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

3. תחילתה של אכרזה זו היא כתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות. תחילה
 4. לאכרזה זו ייקרא „אכרזות תקנים (תקן ישראלי 155 — מאי 1955 — בוכנות למנועי שריפה לבנוזין), תשי"ט—1959".

מ. ג ל ב ר ט
 הממונה על התקינה

י"ד באב תשי"ט (18 באוגוסט 1959)
 (המ 74082)

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953,¹ שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „217 — חשון תשי"ז (אוקטובר 1956) — חלקי חילוף למכוניות: גל סרן ההנע" הוא תקן רשמי.

אכרזה על תקן
כתקן רשמי

2. התקן האמור הופקד —

מקומות הפקדת
התקן

(1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים 22, תל-אביב-יפו;

(2) במשרד מנהל חטיבת התעשייה, משרד המסחר והתעשייה, בנין פלס, ירושלים;

(3) במשרד המפקח על התעבורה, משרד התחבורה, רחוב יהודה הימית 29, תל-אביב-יפו;

(4) במשרד המפקח על התעבורה, משרד התחבורה, דרך העצמאות 82, חיפה;

(5) במכון התקנים הישראלי, רחוב דיזנגוף 200, תל-אביב-יפו,

וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

3. תחילתה של אכרזה זו היא כתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות.

תחילה

4. לאכרזה זו ייקרא „אכרזות תקנים (תקן ישראלי 217 — חשון תשי"ז (אוקטובר 1956) — חלקי חילוף למכוניות: גל סרן ההנע), תשי"ט—1959".

השם

מ. ג ל ב ר ט

י"ד באב תשי"ט (18 באוגוסט 1959)

(חם 74082)

הממונה על התקינה

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953,¹ שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „218 — חשון תשי"ז (אוקטובר 1956) — חלקי חילוף למכוניות: צינורות כפיפים לבלמים הידראוליים" הוא תקן רשמי.

אכרזה על תקן
כתקן רשמי

2. התקן האמור הופקד —

מקומות הפקדת
התקן

(1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים 22, תל-אביב-יפו;

(2) במשרד מנהל חטיבת התעשייה, משרד המסחר והתעשייה, בנין פלס, ירושלים;

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.

(3) במשרד המפקח על התעבורה, משרד התחבורה, רחוב יהודה הימית 29, תל-אביב-יפו ;

(4) במשרד המפקח על התעבורה, משרד התחבורה, דרך העצמאות 82, חיפה ;

(5) במכון התקנים הישראלי, רחוב דיזנגוף 200, תל-אביב-יפו,

וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

תחילה

3. תחילתה של אכרזה זו היא כתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות.

השם

4. לאכרזה זו ייקרא „אכרזות תקנים (תקן ישראלי 218 — חשון תשי"ז (אוקטובר 1956) — חלקי חילוף למכוניות : צינורות כפיפים לבלמים הידראוליים), תשי"ט—1959".

מ. ג. ל. ב. ר. ט

הממונה על התקינה

י"ד באב תשי"ט (18 באוגוסט 1959)

(חמ 74082)

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953,¹ שהועברה אלי, אני מכריז לאמור :

אכרזה על תקן
כתקן רשמי

1. התקן הישראלי „224 — שבט תשי"ז (ינואר 1957) — חלקי חילוף למכוניות : סרטי בלמים לעבודה מאומצת" הוא תקן רשמי.

מקומות הפקדת
התקן

2. התקן האמור הופקד —

(1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים 22, תל-אביב-יפו ;

(2) במשרד מנהל חטיבת התעשייה, משרד המסחר והתעשייה, בנין פלס, ירושלים ;

(3) במשרד המפקח על התעבורה, משרד התחבורה, רחוב יהודה הימית 29, תל-אביב-יפו ;

(4) במשרד המפקח על התעבורה, משרד התחבורה, דרך העצמאות 82, חיפה ;

(5) במכון התקנים הישראלי, רחוב דיזנגוף 200, תל-אביב-יפו,

וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

תחילה

3. תחילתה של אכרזה זו היא כתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות.

השם

4. לאכרזה זו ייקרא „אכרזות תקנים (תקן ישראלי 224 — שבט תשי"ז (ינואר 1957) — חלקי חילוף למכוניות : סרטי בלמים לעבודה מאומצת), תשי"ט—1959".

מ. ג. ל. ב. ר. ט

הממונה על התקינה

י"ד באב תשי"ט (18 באוגוסט 1959)

(חמ 74082)

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953,¹ שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „225 — שבט תשי"ז (ינואר 1957) — חלקי חילוף למכוניות: גומיות אטימה לבוכנות של בלמים הידראוליים" הוא תקן רשמי.

אכרזה על תקן כתקן רשמי

2. התקן האמור הופקד —

מקומות השקרת התקן

- (1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים 22, תל-אביב-יפו;
- (2) במשרד מנהל חטיבת התעשייה, משרד המסחר והתעשייה, בנין פלס, ירושלים;
- (3) במשרד המפקח על התעבורה, משרד התחבורה, רחוב יהודה הימית 29, תל-אביב-יפו;
- (4) במשרד המפקח על התעבורה, משרד התחבורה, דרך העצמאות 82, חיפה;
- (5) במכון התקנים הישראלי, רחוב דיזנגוף 200, תל-אביב-יפו, וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

3. תחילתה של אכרזה זו היא כתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות.

תחילה

4. לאכרזה זו ייקרא "אכרזות תקנים (תקן ישראלי 225 — שבט תשי"ז (ינואר 1957) — חלקי חילוף למכוניות: גומיות אטימה לבוכנות של בלמים הידראוליים), תשי"ט—1959".

השם

מ. ג ל ב ר ט
הממונה על התקינה

י"ד באב תשי"ט (18 באוגוסט 1959)
(חמ 74082)

¹ ס"ח 110, תשי"ג, עמ' 30.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953,¹ שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „273 — טבת תשי"ח (ינואר 1958) — בלמי אוויר לכלי רכב ממונעים: צינורות גמישים ואבזרים" הוא תקן רשמי.

אכרזה על תקן כתקן רשמי

2. התקן האמור הופקד —

מקומות השקרת התקן

- (1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים 22, תל-אביב-יפו;
- (2) במשרד מנהל חטיבת התעשייה, משרד המסחר והתעשייה, בנין פלס, ירושלים;

¹ ס"ח 110, תשי"ג, עמ' 30.

(3) במשרד המפקח על התעבורה, משרד התחבורה, רחוב יהודה הימית 29, תל-אביב-יפו ;

(4) במשרד המפקח על התעבורה, משרד התחבורה, דרך העצמאות 82, חיפה ;

(5) במכון התקנים הישראלי, רחוב דיזנגוף 200, תל-אביב-יפו, וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

3. תחילתה של אכרזה זו היא כתום ששים יום-מיום פרסומה ברשומות. תחילה

4. לאכרזה זו ייקרא „אכרזות תקנים (תקן ישראלי 273 — טבת תשי"ח (ינואר 1958) — בלמי אוויר לכלי רכב ממונעים : צינורות גמישים ואבזרים), תשי"ט—1959". השם

י"ט באב תשי"ט (18 באוגוסט 1959) מ. ג ל ב ר ט
(חמ 74082) הממונה על התקינה

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953, שהועברה אלי, אני מכריז לאמור :

1. התקן הישראלי „300 — תשרי תשי"ט (ספטמבר 1958) — לפתן שזיפים" הוא תקן רשמי. אכרזה על תקן כתקן רשמי

2. התקן האמור הופקד — מקומות הפקדת התקן

(1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים, תל-אביב-יפו ;

(2) במשרד מנהל חטיבת המזון, משרד המסחר והתעשייה, בנין פלס, ירושלים ;

(3) במשרד מנהל חטיבת המזון, מחוז תל-אביב והדרום, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים, תל-אביב-יפו ;

(4) במשרד מנהל מחוז חיפה והצפון, משרד המסחר והתעשייה, דרך העצמאות, חיפה ;

(5) במכון התקנים הישראלי, רחוב דיזנגוף 200, תל-אביב,

וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

3. תחילתה של אכרזה זו היא כתום ששים יום-מיום פרסומה ברשומות. תחילה

4. לאכרזה זו ייקרא „אכרזות תקנים (תקן ישראלי 300 — תשרי תשי"ט (ספטמבר 1958) — לפתן שזיפים), תשי"ט—1959". השם

י"ט באב תשי"ט (23 באוגוסט 1959) מ. ג ל ב ר ט
(חמ 74082) הממונה על התקינה

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.

מרור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה המקומית ג'לג'וליה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו המועצות המקומיות (ב), תשי"ג—1953³, במקום פרט (יד) יבוא פרט זה:

„(יד) המועצה המקומית ג'לג'וליה;

תאריך הקמתה: כ' באייר תשט"ז (1 במאי 1956);

תחום המועצה: גושים וחלקות רישום קרקע (ועד בכלל);

גושים: 7510, 7527 בשלמותם;

7506 פרט לחלקות 7 עד 11, 14 עד 16, וחלק מחלקה 35 (ואדי) כמסומן

במפה הערוכה בקנה מידה 1:10.000 והחתומה ביד שר הפנים ביום כ'

באב תשי"ט (24 באוגוסט 1959) (להלן — המפה);

7507 פרט לחלק מחלקה 20, וחלק מחלקה 23 הגובל את חלקה 20

כמסומן במפה;

חלקי גושים: 7512, 7513 הנמצאים מזרחה למסילת הברזל;

חלקות: 1 עד 3, 18 וחלקי חלקות 4, 8, 17 כמסומן במפה בגוש 7508.

10, 12 וחלקי חלקות 1, 7, 13 כמסומן במפה בגוש 7509.

26 עד 31, 41 וחלק מחלקה 1 כמסומן במפה בגוש 7522.

קטע מחלקה 1 כמסומן במפה בגוש 7636.

חלק מאדמות חירבת-חוריש כמסומן במפה.

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (ב) (תיקון מס' 13), תשי"ט—1959”.

כ' באב תשי"ט (24 באוגוסט 1959)
(חם 8031)

ישראל
שר הפנים

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 סס' 1154, עמ' 110.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' סס' 2, עמ' 1.

³ ק"ת 300, תשי"ג, עמ' 1174; ק"ת 800, תשי"ט, עמ' 303.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה האזורית הירקון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח—1958³, בפרט (יח) —

(1) בישוב גניי'עם, בקטע „החלקות”, במקום „76, 133” יבוא „76, 79, 82, 85, 88,

91, 94, 97, 100, 103, 106, 115 עד 133”;

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 סס' 1154, עמ' 110.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' סס' 2, עמ' 1.

³ ק"ת 707, תשי"ח, עמ' 1250.

(2) בישוב כפר מל"ל, במקום קטע „החלקות” יבוא :

„החלקות” : 1, 7 עד 22, 24, 25, 27, 29, 30, 37 עד 49, 51 עד 60, 65, 87, 89, 94 עד 99, 103, 116 עד 127, 90 פרט לאותו חלק הגובל עם חלקות 4 עד 6, חלק מחלקה 91 (דרך), בגוש 6447 ; 1, 4 עד 7, 9 עד 13, 17, 19 עד 22, 25, 27 עד 29, 31, 32, 35 עד 40, 42 עד 48, 51, 52, 55 עד 57, 75, 80, 82, 83, 138 עד 140, 142 עד 145, 151, אותו חלק מחלקה 81 (דרך) הגובל עם חלקות 31, 32, 37, 38, אותו חלק מחלקה 149 (דרך) הגובל עם חלקות 143 עד 145, חלק מחלקה 146 (דרך) הגובל עם חלקות 40, 42 עד 44, 80, 145, בגוש 6448 ; 4 עד 7 וחלק מחלקה 54 (דרך) בגוש 6449 ; 27, 29, 30, 32, 33, 38, 156 עד 158, בגוש 6451 ; חלק מחלקה 274 בגוש 6455 כמסומן במפה.”

(3) בישוב נוה-ירק, בקטע „החלקות”, במקום „1, 4, 5 בגוש 6314” יבוא „1, 4, 5 וחלק מחלקה 6 בגוש 6314.”

(4) בישוב עדנים, בקטע „החלקות” אחרי „24” ייוסף „25.”

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (הירקון, תיקון), תשי”ט—
1959.”

י”ז באב תשי”ט (21 באוגוסט 1959)
(חמ 8001)

ישראל בריהודה
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לירושלים בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עירית ירושלים חוק עזר זה :

1. בסעיף 2 לחוק-עזר לירושלים (אספקת מים) (תיקון), תשי”ח—1958², במקום „כ”ז באלול תשי”ט (30 בספטמבר 1959)” יבוא „ג’ בניסן תש”ך (31 במרס 1960).”

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לירושלים (אספקת מים) (תיקון) תשי”ח—1958 (תיקון מס’ 2), תשי”ט—1959.”

ג. אגרין
ראש עיריית ירושלים

נתאשר.
כ’ באב תשי”ט (24 באוגוסט 1959)
(חמ 878018)

ישראל בריהודה
שר הפנים

¹ ע”ר 1934, תוס’ 1 מס’ 414, עמ’ 1.
² ק”ת 767, תשי”ח, עמ’ 691 ; ק”ת 781, תשי”ח, עמ’ 971 ; ק”ת 887, תשי”ט, עמ’ 1096.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לתל-אביב-יפו בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עירית תל-אביב-יפו חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לתל-אביב-יפו (אספקת מים), תשי"ט—1959², במקום פסקה (2) לפריט 8 (א) תבוא פסקה זו:

„(2) לצרכי השקאת גינות מסביב לבית, בהגבלה של 840 מ"ק, לשנה לדונם מהגינה המושקית (הנ"ל לאחר 10 מ"ק הראשונים לדירה לחודש)

0.085”.

2. תחילתו של חוק עזר זה ביום כ"ב באדר ב' תשי"ט (1 באפריל 1959).

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לתל-אביב-יפו (אספקת מים) (תיקון), תשי"ט—1959”.

תחילה

השם

חיים לבנון

ראש עירית תל-אביב-יפו

נתאשר.

י"ז באב תשי"ט (21 באוגוסט 1959)
(חמ 809022)

ישראל בריהודה
שר הפנים

¹ ע"ר 1034, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ק"ח 022, תשי"ט, עמ' 1018.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לבית-יצחק בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית בית-יצחק חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לבית-יצחק (מס עסקים מקומי), תשי"ז—1956³ (להלן — חוק העזר העיקרי), תבוא תוספת זו:

החלפת
התוספת

„תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
35	שאינו מעסיק פועלים המעסיק פועלים —	850	אגודה שיתופית חקלאית
50	עד 2	550	אגודה לעבודות טרקטורים
80	3 עד 6	60	חברה חקלאית או סניפיה
120	6 עד 10	25	אגודה שיתופית לאשראי
175	11 ומעלה	80	באר מים (לא לצרכי חקלאות)
			בעל מלאכה או קבלן —

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
² ע"ר 1046, תוס' 1 מס' 1430, עמ' 115.
³ ק"ח 657, תשי"ז, עמ' 478.

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
7	מלון או פנסיון — לכל חדר	20	חנות גלנטריה
30	מסעדה או בית קפה	30	חנות ירקות
10	מספרה	30	אטליו
40	קיוסק	100	מונית
40	מזנון	50	רופא שיניים או טכנאי שיניים
0.050	לול — לכל תרנגולת	18	מוכר נפט, לחם, חלב, קרח
	רפת — עגלים לפיטום —	25	מעון ילדים
1.200	בגיל מ־3 חדשים עד שנה — לכל עגל פיטום	10	סנדלר
2.500	בגיל למעלה משנה — לכל עגל פיטום	15	חייט
3.500	פרות	50	טרקטור לעבודות מחוץ למשק בשכר
200	שירות אוטובוסים	35	מכונית משא
"250	חברת חשמל	35	מכונית טנדר

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ"ב באדר ב' תשי"ט (1 באפריל 1959).
3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס בעד שנת 1959/60 הוראות מעבר והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.
4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבית־יצחק (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשי"ט—1959".

חיים כהן

ראש המועצה המקומית בית־יצחק

נתאשר.

ב' באב תשי"ט (6 באוגוסט 1959)
(חמ 81340)

ישראל בריהודה
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לברנר בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית ברנר חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
- „המועצה” — המועצה האזורית ברנר ;
- „ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב ;
- „פרסום” — הודעת דבר לרבים במסירת תכנו בכתב או בדפוס, דרך הדבקה או הצגה או הפצה, או במסירת תכנו דרך הארה, הסרטה, חריטה, שידור או הקלטה או כיוצא באלה ;
- „מודעה” — הודעה שפורסמה ;
- „שלט” — מודעה הכוללת שמו של אדם או שמו או טיבו של עסק או של מקצוע, או כל צירוף של אלה ;
- „הצגה” — קביעת שלט במקום מגורים, במשרד או במקום עסק ;
- „לוח מודעות” — לוח מודעות שהוקם על ידי המועצה לשם הדבקת מודעות או במקום אחר שיחודה המועצה למטרה זו.

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

2. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט, ולא ירשה לאחר לפרסם מודעה או להציג שלט בתחום המועצה, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון ולא אם המודעה או השלט —

- (1) כתובים עברית; או
- (2) כתובים בחלקם עברית ובחלקם לועזית והעברית תופסת לא פחות משני שלישים משטחם ואת החלק העליון מהשטח והאותיות העבריות גדולות מהאותיות הלועזיות.

(ב) ראש המועצה רשאי —

- (1) להתנות תנאים ברשיון בעת נתינתו ולהוסיף על תנאים אלה;
- (2) לסרב לתת רשיון וכן לבטל רשיון שניתן.
- (ג) לא יינתן רשיון אם יש בפרסום המודעה או בהצגת השלט משום עבירה על הוראות חוק עזר זה או כל דין אחר.
- (ד) מודעה תפורסם במקום ובצורה שנקבעו ברשיון.
- (ה) כל מפרסם מודעה ימציא לראש המועצה, לפי דרישתו, חמישה העתקים ללא תשלום.

(ו) מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח המודעות תהיה במידה ובצורה שנקבעו בתוספת הראשונה.

(ז) תקפו של רשיון להצגת שלט הוא עד תום שנת הכספים.

3. (א) ראש המועצה יגבה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.
- (ב) אגרת מודעה תשולם על ידי מפרסם המודעה או על ידי מי שגרם לפרסומה.
- (ג) אגרת מודעה דרך הסרטה בקולנוע תשולם על ידי בעל הקולנוע או מנהלו.
- (ד) אגרת שלט תשולם על ידי מציג השלט או על ידי מי שגרם להצגתו.
- (ה) ראש המועצה רשאי לפטור אדם או מוסד מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

4. הוראות חוק עזר זה אינן חלות על —

- (1) מודעות ושלטים של הממשלה, של בתי המשפט או של המועצה;
- (2) מודעות המתפרסמות לפי היתר על פי פקודת העתונות²;
- (3) שלט המוצג על דלת הכניסה לדירה.

5. לא יסיר אדם, לא יקרע, לא יפגום, לא ישבור, לא יטשטש, לא יקלקל ולא ילכלך מודעה, שלט או לוח מודעות.

6. לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט באופן שהם עלולים להיות מפגע לרבים.

7. (א) לא יפרסם אדם מודעה, אלא אם צויין בה שמו ומענו של המפרסם ושל בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה.

(ב) לדרישת ראש המועצה חייב בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה למסור את שמו ואת מענו של האדם שהזמין את הדפסת המודעה.

8. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש מאת אדם, שפרסם מודעה או שהציג שלט ללא רשיון או בניגוד לתנאי הרשיון, להסיר את המודעה או את השלט.

(ב) לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א), רשאי ראש המועצה להורות על הסרת המודעה או השלט או על הריסתם, ולגבות את הוצאות ההסרה או ההריסה מאותו אדם.

(ג) ראה ראש המועצה שאין לדעת שמו ומענו של העבריין, רשאי הוא להורות לפי סעיף קטן (ב) ללא מסירת דרישה בכתב.

² חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1101.

אגרות

תחלה

שמירת מודעות

דרכי פרסום
אסורות

מסירת פרטים

סמכויות
ראש המועצה

9. (א) לא יפרסם אדם — חוץ מהמועצה — מודעה על לוח מודעות.
(ב) המועצה תפרסם מודעה על לוח המודעות לאחר שנמסרו לה הטפסים ושולמה לה האגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לברנר (מודעות ושלטים) תשי״ט—1959”.

השם

תוספת ראשונה

(סעיף 2 (ו))

מידת המודעות המתפרסמות על ידי הדבקה על לוח מודעות

רוחב כס״מ	אורך כס״מ	
62	93	מודעה גדולה
62	46	מודעה בינונית
31	46	מודעה קטנה
31	23	מודעה זעירה

תוספת שניה

(סעיף 3 (א))

שיעור האגרה
בלירות

1. מודעה המתפרסמת דרך הדבקה על לוח מודעות או במקום אחר —
לכל שלושה ימים —
3.000 מודעה גדולה
1.500 מודעה בינונית
1.000 מודעה קטנה
0.500 מודעה זעירה
2. מודעה המתפרסמת דרך הסרטה — לכל שבוע ממוצאי שבת עד יום ששי (ועד בכלל) או לחלק משבוע
0.750
3. (א) שלט המותקן בשטח התפוס על ידי עסק — ששטחו במטרים מרובעים (ועד בכלל) — לשנה —
עד 1
2.000 למעלה מ־1 עד 2
3.000 למעלה מ־2 עד 4
6.000 למעלה מ־4
10.000
- (ב) לכל שלט נוסף כפל האגרה שנקבעה בפסקה (א)
4. שלט המותקן מחוץ לשטח התפוס על ידי עסק — לכל מטר מרובע —
20.000 או חלק ממנו — לשנה

ש. דוברת

ראש המועצה האזורית ברנר

נתאשר.

י״ח בסיון תשי״ט (24 ביוני 1959)
(חמ 813503)

ישראל בריהודה
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לדימונה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית דימונה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הנדרות

„המועצה” — המועצה המקומית דימונה ;

„מס” — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה ;

„עוסק” — כל העוסק בעסק בתחום המועצה ;

„עסק” — עסק או מלאכה מן הסוגים המפורטים בתוספת ;

„ראש המועצה” — לרבות פקיד המועצה שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו

לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;

„שנה” — שנת כספים.

2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה שבה עסק, או לכל חלק ממנה, בשיעור הקבוע בתוספת, אולם אם התחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר או חדל לעסוק לפני 1 באוקטובר והודיע על כך למועצה לפני אותו תאריך, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.
(ב) העוסק באותו עסק במקומות שונים, ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.
(ג) העוסק בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.

הסלת מס

(ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק באותו מקום בעסק חדש ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים: האחד ב־1 באפריל, השני ב־1 באוקטובר של השנה שבעדה מגיע המס.

תשלום המס

(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 1 באפריל, אולם לפני 1 באוקטובר, ישלם את השיעור הראשון תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק, ואת השיעור השני ב־1 באוקטובר או תוך ארבעה חדשים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

(ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר, ישלם את מחצית המס בבת אחת תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב —

סמכויות
ראש המועצה

(1) מכל אדם שהוא — לדעת ראש המועצה — עוסק, שימסור לו, תוך הזמן הנקוב באותו כתב, כל ידיעה הדרושה לדעתו לביצוע הוראות חוק עזר זה ;

(2) ממי שטוען ששילם את המס, שימציא לו תוך הזמן האמור כל קבלה שבידו על תשלום המס.

(ב) ראש המועצה רשאי להיכנס, בכל זמן סביר, לכל מקום שבתחום המועצה,

כדי לברר אם עוסקים בו.

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1164, עמ' 110.

² ע"ר 1045, תוס' 1 מס' 1430, עמ' 115.

- (1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4 (א) תוך הזמן הנקוב בה ;
 (2) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 (ב).
 דינו — קנס עשרים לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף שתי לירות
 בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו הודעה בכתב מאת ראש המועצה,
 או אחרי הרשעתו בדין.

פטור

6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה.

תחילה

7. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ"ב באדר ב' תשי"ט (1 באפריל 1959).

הוראות מעבר

8. הוראות סעיף 3 לא יחולו על תשלום המס לשנת 1959/60 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פירסום חוק עזר זה ברשומות.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לדימונה (מס עסקים מקומי), תשי"ט—1959”.

תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
50	4 עד 5	800	שירות אוטובוסים
100	6 ומעלה	600	אספקת חשמל
50	בית קפה	40	אטליו
15	הובלה במכונית — לכל מכונית —	500	בנק או אגודה שיתופית לאשראי
25	עד 2 טון		בית חרושת או בית מלאכה שמתמשים בו
40	למעלה מ-2 עד 5		במכונית המונעת בכוח מיכני —
80	למעלה מ-5 טונות		המעסיק פועלים שכירים שמספרם —
	עגלה —	70	עד 2
5	עם בהמה אחת	80	3 עד 4
10	עם שתי בהמות	150	5 עד 6
5	זגג	175	7 עד 8
20	חנות ירקות	220	9 עד 10
80	חנות מכולת	250	11 עד 15
30	חנות עופות	350	16 עד 20
25	חנות דגים	400	21 עד 25
	חנות שאינה מן הסוגים שנוכרו בתוספת זו	450	26 עד 30
25	ומוכרת בקמעונות	500	31 עד 40
	חנות שאינה מן הסוגים שנוכרו בתוספת זו	600	41 עד 60
200	ומוכרת בסיטונות	700	61 עד 80
10	מחלק חלב	1000	81 עד 200
10	מחלק נפט	2000	201 ומעלה
20	מחלק קרח		בית מלאכה שאין משתמשים בו במכונית
15	מספרה		מונעת בכוח מיכני —
50	מסעדה	15	שאינו מעסיק פועלים שכירים
20	מזנון		המעסיק פועלים שכירים שמספרם —
50	סוכן או סניף של חברת גז	30	1
10	קיוסק	40	2 עד 3

א. מילרוד

נתאשר.

ראש המועצה המקומית דימונה

כ' בתמוז תשי"ט (26 ביולי 1959)

(המ 81020)

ישראל בריהודה

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941 פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לזבולון בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה האזורית זבולון חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לזבולון (מס עסקים מקומי), תשי"ז—1956³ (להלן — חוק העזר העיקרי), תבוא תוספת זו:

החלפת
התוספת

„תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
	מחצבה, מגרסת אבן או מפעל סיד	50	אגודה צרכנית שיתופית
	המעסיק עובדים —	20	אסליו
100	עד 2	100	בית אריזה
200	3 עד 4	150	בית בד לשמן
300	5 עד 6		בית חרושת לבורסקאות, המעסיק עובדים —
400	7 עד 10	60	עד 3
700	11 עד 20	120	4 ומעלה
50	מסגריה		בית חרושת —
20	מספרה	100	לחלבה וסחינה
	משאית —	400	לסיגריות
30	עד 3 סונות	50	בית כבישה לזיתים
50	למעלה מ־3 סונות	200	בנק או אגודה שיתופית לאשראי
	נגריה —	100	גידול עדרים לבשר
30	שאינה ממונעת בכוח מיכני	500	חברה לשיוק תוצרת חקלאית
100	הממונעת בכוח מיכני	500	חברת חשמל
20	נפחיה	400	חברת מים
100	סוכנות לאספקת דלק בישובים		חנות —
20	צבע	50	אריגים
10	קיוסק	30	גלנטריה וכגדים
50	קולנוע	30	ירקות או פירות
50	קפה, מסעדה, מזנון	20	כלי מטבח
	קבלן בנין או קבלן לעבודות אחרות, המבצע עבודותיו בתחום המועצה, והיקף עבודותיו לשנה בלירות —	50	כלים וחמרי חשמל
100	עד 10000	25	בולים
200	למעלה מ־10000 עד 20000	50	מכולת
400	למעלה מ־20000 עד 40000	50	נעלים
700	למעלה מ־40000 עד 100000		טחנת קמח המעסיקה עובדים —
1000	למעלה מ־100000 עד 250000	300	עד 5
2000	למעלה מ־250000	600	6 עד 10
10	רוכל	900	11 עד 15
500	שירות אוטובוסים	1200	16 ומעלה
100	שירות להובלת משאות	80	מאפיה
	תעסיות —	30	מגרסה
50	מוצרים כימיים	120	מחלבה
300	פחים	20	מחלק חלב
"30	שומן חלב	20	מחלק קרח
			מחסן —
		40	נפט
		150	צינורות
		80	חמרי בנין

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

² ע"ר 1045, חוס' 1 מס' 1430, עמ' 115.

³ ק"ח 042, חשי"ו, עמ' 144; ק"ח 770, חשי"ח, עמ' 018.

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ"ב באדר ב' תשי"ט (1 באפריל 1959).
3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס בעד שנת 1959/60 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות. אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1959/60 ייחשב כאילו שולם על חשבון לפי חוק עזר זה.
4. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לזבולון (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשי"ט—1959".

מ ש ה ק ר ו א

ראש המועצה האזורית זבולון

נ"ז בתמוז תשי"ט (2 באוגוסט 1959)

(המ 82512)

י ש ר א ל ב ר י ה ו ד ה

שר הפנים

חוק הרשויות המקומיות (הסמכה מיוחדת), תשי"ז—1956

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לחבלי-בנה בדבר חוזרים ובשר חזיר

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וחוק הרשויות המקומיות (הסמכה מיוחדת), תשי"ז—1956², מתקינה המועצה האזורית חבלי-בנה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"המועצה" — המועצה האזורית חבלי-בנה;

"בשר חזיר" — לרבות כל מוצרי בשר חזיר הנועדים לאכילה;

"מפקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות מפקח לענין חוק עזר זה.

2. לא יגדל אדם חזיר ולא יחזיקנו, לא יגרום ולא ירשה שחזיר יגודל או יוחזק.

3. לא ימכור אדם בשר חזיר ולא יגרום ולא ירשה לאחר למכרו.

4. (א) מפקח רשאי לעקל —

(1) חזיר שהאיסור לפי סעיף 2 חל עליו;

(2) בשר חזיר הנועד למכירה שהאיסור לפי סעיף 3 חל עליו.

(ב) במעוקל לפי סעיף קטן (א) ייעשה כפי שיורה המפקח.

סמכויות כניסה

5. מפקח רשאי בכל עת להיכנס לכל חנות, מסעדה, בית חרושת, דיר, רפת או מקום כיוצא באלה, וכן לכל מקום אחר שיש לו יסוד להניח שמגדלים או מחזיקים בו חזיר בניגוד לסעיף 2, או שמוכרים בו בשר חזיר בניגוד לסעיף 3, ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לבדוק ולברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה, ובלבד שלא ייכנס כאמור לבית מגורים.

6. לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 או 5.

שימוש

בסמכויות

עונשיו

7. העובר על הסעיפים 2, 3 או 6, דינו — קנס מאה לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדיון או אחרי שנמסרה לו הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ס"ח 211, תשי"ז, עמ' 16.

8. לא יובא אדם בפלילים ולא ייעשה נגדו עיקול בשל עבירה שנעברה על חוק עזר זה תוך ארבעים ושנים יום מיום תחילתו, אם ערב תחילתו עסק אותו אדם בגידול חזיר או במכירת בשר חזיר בהתאם לדין שהיה בתוקף אותה שעה.
9. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לחבל-יבנה (חזירים ובשר חזיר), תשי"ט—1959".

השם

נחאשר.
כ"ב בסיון תשי"ט (28 ביוני 1959)
(חמ 83170)
ש. אפרתי
ראש המועצה האזורית חבל-יבנה

ישראל בר-יהודה שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941 פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945 חוק עזר למרום-הגליל בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945,² מתקינה המועצה האזורית מרום-הגליל חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —
"המועצה" — המועצה האזורית מרום-הגליל;
"מס" — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה;
"עוסק" — כל העוסק בעסק בתחום המועצה;
"עסק" — עסק או מלאכה מן הסוגים המפורטים בתוספת;
"ראש המועצה" — לרבות פקיד המועצה שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
"שנה" — שנת כספים.

2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה שבה עסק, או לכל חלק ממנה, בשיעור הקבוע בתוספת, אולם אם התחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר או חדל לעסוק לפני 1 באוקטובר והוריע על כך למועצה לפני אותו תאריך, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.
(ב) העוסק באותו עסק במקומות שונים, ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.
(ג) העוסק בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.
(ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק באותו מקום בעסק חדש ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

הטלת מס

3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים: האחד ב-1 באפריל, והשני ב-1 באוקטובר של השנה שבעדה מגיע המס.
(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 1 באפריל, אולם לפני 1 באוקטובר, ישלם את השיעור הראשון תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק, ואת השיעור השני ב-1 באוקטובר או תוך ארבעה חדשים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

תשלום המס

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
² ע"ר 1015, תוס' 1 מס' 1438, עמ' 115.

(ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר, ישלם את מחצית המס בבת אחת תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

סמכויות
ראש המועצה

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב —

- (1) מכל אדם שהוא — לדעת ראש המועצה — עוסק, שימסור לו, תוך הזמן הנקוב באותו כתב, כל ידיעה הדרושה לדעתו לביצוע הוראות חוק עזר זה;
- (2) ממי שטוען ששילם את המס, שימציא לו תוך הזמן האמור כל קבלה שבידו על תשלום המס.

(ב) ראש המועצה רשאי להיכנס, בכל זמן סביר, לכל מקום שבתחום המועצה, כדי לברר אם עוסקים בו.

עבירות וענשים

5. אדם שעשה אחת מאלה —

- (1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4 (א) תוך הזמן הנקוב בה;
- (2) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 (ב), דינו — קנס עשרים לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף שתי לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו הודעה בכתב מאת ראש המועצה, או אחרי הרשעתו בדין.

פטור

6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצו.

תחילה

7. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ"ב באדר ב' תשי"ט (1 באפריל 1959).

ביטול

8. חוק עזר למרום הגליל (מס עסקים מקומי), תשי"ז—1957³ — בטל.

הוראות מעבר

9. הוראות סעיף 3 לא יחולו על תשלום המס לשנת 1959/60 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.

השם

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למרום הגליל (מס עסקים מקומי), תשי"ט—1959”.

תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
	קבלן או קבלן משנה — התאגדות, מוסד, חברה, אגודה, שיתופית, שותפות או יחיד — בין לפי חווה ובין באופן אחר, לבניה, לעבודות קידוח, לעבודות עפר, סיד, טיוח, הקמת שלדי בנין, צבעות, אינסטלציה סניטרית או חשמלית, ריצוף ועבודות ציבוריות, שהיקפם לשנה בלירות —	250	מאפיה
100	עד 10000	70	חנות, צרכניה או סניף של צרכניה
200	למעלה מ-10000 עד 20000	100	מסעדה
400	למעלה מ-20000 עד 40000	25	קיוסק
700	למעלה מ-40000 עד 100000	300	חברה לשיווק תוצרת חקלאית
1000	למעלה מ-100000 עד 250000	100	סוחר הקונה יכול חקלאי או סוחר בהמות
2000	למעלה מ-250000	800	חברה לאספקת מים
		50	חנות טרקטורים — לכל טרקטור
		100	חנות דלק
		500	שירות להולכת נוסעים
		200	שירות להובלת משאות

א. ש ל ו מ ו ב י ץ

ראש המועצה האזורית מרום הגליל

נתאשר.

א' באב תשי"ט (5 באוגוסט 1959)
(חמ 83041)

י ש ר א ל - ב ר י ה ו ד ה
שר הפנים

³ ק"ת 727, תשי"ז, עמ' 1861.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לעזתה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה האזורית עזתה חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —
"מפעל מים" — באר, בריכה, מינהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
"רשת פרטית" — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;
"אביזרים" — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים וחתי בקורת;
"מד-מים" — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

2. "נכס" — בנין או חלק ממנו וקרע תפוסה או פנויה;
"מנהל" — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;
"צרכן" — אדם המחזיק ברשת פרטית;
"המועצה" — המועצה האזורית עזתה;
"רשיון שרברב" — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון להקמת מפעל מים והפעלתו

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.
(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום הינתנו.

- (ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.
(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

- (1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;
(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים של חבריו.

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —

- (1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן
(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

¹ ע"ר 1011, חוס' 1 מס' 1151, עמ' 110.

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת. פרט לצורך התיקונים התכופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת האביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד-המים.

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הנחת המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.

(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד-מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל והצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתו של מד-המים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מד-מים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשיים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד-המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד-המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס, ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד-מים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

10. (א) אגרת מים תשלום מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד-מים, תשלום האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם עם מתן הרשיון לאותה בניה על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גובר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

11. (א) הוראות הסעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

פסור

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

ניתוס החיבור

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה ;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל ;

(3) שמתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש ;

(4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4) לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהוחקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל מים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור שנותק

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

14. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך תכוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובתכיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

הפסקת מים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א) חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

- (1) להתקין מד-מים, לתקנו, לבדוק, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן לשנות, לסלק, למדוד או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;
(2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שיוקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט מנהל, במד-מים ובמיתקנים המובילים את המים למד-מים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה תוך זמן שנקבע בדרישה לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה, הכל לפי הענין.

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד 31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העוכד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו־6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו־20 (א), דינו — קנס 500 לירות ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב), והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

23. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעזתה (אספקת מים), תשי״ט—1959”.

מסירת הודעות

ענשים

השם

תוספת

שיעור האגרה
ב־לירות

1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה 500.—
2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג) (1)) — בעד דירת מגורים 6.—
בעד בית מסחר, בית חרושת, עסק או משרד 25.—
3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) לפי אורך החזית של הנכס בעד צינור שקטרו —
עד 2" — כל מטר אורך 5.—
3" — כל מטר אורך 7.500
4" ומעלה — כל מטר אורך 10.—
4. אגרת התקנת מד־מים (סעיף 6 (ג)) עם אביזרים — בעד מד־מים שקטרו —
3/4" 9.—
1" 12.—
1½" 20.—
2" ומעלה 30.—
5. דמי שכירות מד־מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש 0.700
6. אגרת בדיקת מד־מים (סעיף 6 (ה)) 5.—

7. אגרת מים (סעיף 7) —

(א) במקום שלא הותקן מד-מים לחודש —

1.500	פחון
4.500	שיכון מכל סוג שהוא (למעט פחון)
7.000	בית קפה, מסעדה
5.000	מספרה, חנות, קיוסק או משרד
0.500	רפת — לכל ראש
0.200	דיר — לכל ראש

(ב) במקום שהותקן מד-מים —

	(1) לתעשייה, מסחר, מוסדות, משרדים ובניה —
2.500	ל-10 מ ³ ראשונים או חלק מהם
0.250	לכל מ ³ נוסף תוספת של
	(2) לכל מטרה אחרת —
1.500	ל-10 מ ³ ראשונים או חלק מהם
0.200	לכל מ ³ נוסף — תוספת של
0.100	לכל מ ³ נוסף למשקי עזר תוספת של

8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג)) — 3.—

9. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — 15.—

א. קופל ביץ

נתאשר.

ממלא מקום ראש המועצה האזורית עזתה

ל' בסיון תשי"ט (6 ביולי 1959)
(חמ 84638)

ישראל בריהודה
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק הרשויות המקומיות (הסמכה מיוחדת), תשי"ז—1956

חוק עזר לתל-מונד בדבר חזירים ובשר חזיר

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ וחוק הרשויות המקומיות (הסמכה מיוחדת), תשי"ז—1956,² מתקינה המועצה המקומית תל-מונד חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה המקומית תל-מונד;

„בשר חזיר“ — לרבות כל מוצרי בשר חזיר הנועדים לאכילה;

„מפקח“ — אדם שראש המועצה מינהו להיות מפקח לענין חוק עזר זה.

2. לא יגדל אדם חזיר ולא יחיקנו, ולא יגרום ולא ירשה שחזיר יגדל או יוחזק.

איסור גידול
חזירים והחזקתם

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ס"ח 211, תשי"ז, עמ' 16.

3. לא ימכור אדם בשר חזיר ולא יגרום או ירשה לאחר למכרו בתחום המועצה.

4. (א) מפקח רשאי לעקל —

(1) חזיר שהאיסור לפי סעיף 2 חל עליו;

(2) בשר חזיר הנועד למכירה שהאיסור לפי סעיף 3 חל עליו.

(ב) במעוקל לפי סעיף קטן (א) ייעשה כפי שיורה המפקח.

5. מפקח רשאי בכל עת להיכנס לכל חנות, מסעדה, בית חרושת, דיר, רפת או מקום כיוצא באלה, וכן לכל מקום אחר שיש לו יסוד להניח שמגדלים או מחזיקים בו חזיר בניגוד לסעיף 2, או שמוכרים בו בשר חזיר בניגוד לסעיף 3, ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לבדוק ולברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה, ובלבד שלא ייכנס כאמור לבית מגורים.

6. לא יפריע אדם ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 או 5.

7. העובר על הסעיפים 2, 3 או 6, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת קנס נוסף שתי לירות לכל יום בו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

8. לא יובא אדם בפלילים ולא ייעשה נגדו עיקול בשל עבירה שנעברה על חוק עזר זה חוץ ארבעים ושנים יום מיום תחילתו, אם ערב תחילתו עסק אותו אדם בגידול חזיר או במכירת בשר חזיר בהתאם לדין שהיה בתוקף אותה שעה.

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לתל-מונד (חזירים ובשר חזיר), תשי״ט—1959“.

נחאשר.

נ. דינוביצר

ראש המועצה המקומית תל-מונד

י' בתמוז תשי״ט (16 ביולי 1959)
(המ 858004)

ישראל בריהודה
שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).